

A jó gyapjasságnak előjelei a bárányoknál.

A jövődöbeli gyapjasságot már a bárányok magatartása után meghatározni, nem épen könnyű feladat; bár eléggé fontos, kivált a tenyésztésre, vagy eladásra szánt kosbárányok kiválasztásánál. Tapasztalt tenyésztők e következő jelek után ítélnék a bárányoknál jövődöbeli jó gyapjura:

1) A fej, egész a homlok közepeig, apró gyapjufürtöcskékkel legyen fedve; általán pedig megkívántatik, hogy ezen fürtöcskék vagy bimbócskák, melyekből később a tulajdonképi gyapjufürtök képződnek, lehetőleg az egész test felületén elterjedve legyenek; a hason és tőkzsacsón sem szabad hiányozniok.

2) A füleken le ezek közepeig, szinte láthatók legyenek ezen fürtöcskék; a fül többi részét pedig gyöngéd hajak fődjék; piros, átlátszó fül csalhatlan jele a gyapjuszegénységnek.

3) A nyak legyen kerek és nyujtott; finom bőrránczokkal, mint a gyapjubőség jeleivel, ellátva. Midőn ezen bőrránczok az egész testen elterjedvék, akkor annál biztosabban szabad nagy gyapjubőségre következtetni. Vastag, dagályos ránczok ellenben durvább gyapjunak előjeleit képezik.

4) A mar legyen széles és szép gömbölyded, kis mélyedéssel a vállapoczkák közt — mi egyik ismertető jele az erőteljes testalkatnak.

5) A hátat szinte szélesnek szereti a tenyésztő.

6) A fark különösebben a többé vagy kevésbé kiegyenlített finomsági fokozatnak ismertető jele; magas finomságra szabad következtetni, ha itt is mutatkoznak apró gyapjufürtöcskék.

7) A lábszárak ormain vagy élein nem szabad nagy számú kutya- vagy kecskeszőrt találni.

8) Az első lábak melletti csupasz helyek ne legyenek nagyon téresek.

9) A hasnak szinte kell finom gyapjufürtöcskékkel sűrűen fedve lenni.

10) Ugyan ily takarót hordjanak a lábszárak is, egész le a körmökig.

11) Hogy a báránynak általános testállapotára és egészségére, — de különös szigorral

12) annak származtatására is kell tekinteni — önmagától értendődik; valamint az is: hogy ezen tárgyban szintugy, mint sok egyébben a gazdaságnál csak hosszabb figyelem, észlelés, tapasztalás és gyakorlat avathatnak fel bárkit is valódi mesterré.

Tejelési kísérletek.

Dr. Völcker gazd. tanárnak nagy pontossággal és avatottsággal vezetett kísérletei a tejelésre nézve e következő eredményeket szolgáltatottak:

1. Legtöbb tejet azon tehének adtak, melyek $5\frac{1}{2}$ font repcepegácsát, 36 font burgundi répát és 25 font zabszalmát kaptak naponta és fejenkint.

2. A repcepegács-adagnak 9–10 fontra felemelése a jobb teheneknél tetemesen csökkentette a tejmenntiséget.

3. Két csoport — különben teljesen egyenlően tartott tehének közül, azon csoportbeliek, melyek darabontint 4 font árpa malátával kevesebbet kaptak, fél pinttel kevesebb tejet is adtak fejenkint, semmint a másik csoportbeliek. Ebből az látszik folyni, hogy 1 font árpaszalad $\frac{1}{4}$ font tejet termel.

4. Két más csoport tehén, darabonkint egyenlő mennyiségű burgundi répát és zabszalmát kapott; ehhez azonban az első csoportbelinek fejenkint még 18 font árpaszalad, a másik csoportbelinek pedig $4\frac{1}{4}$ font repcepegács csatoltatott. Az eredmény a tejelésre nézve e két csoportnál majdnem ugyanaz vala; a miből tehát következtetni szabad: hogy 1 font repcepegács tejtermelésre nézve egyenértékű 4 font szaladdal.

5. Repcepegács zsirosabb tejet adott, mint szalad; de az utóbbi után nyert vajnak jobb íze volt.

7. A napontai takarmányadagok változtatása a silányabb teheneknél kevesebb hatást gyakorolt a tejtermelésre, semmint a jobbaknál; miglen ez utóbbiak a takarmány milyensége szerint majd több, majd kevesebb tejet adtak, azalatt amazoknál a tejelés majd csak ugyanaz maradt.

7. Harminczhat nap alatt a 4 jobb tehén 100 font élősúlylyal gyarapodott egyenkint és adtak ez idő alatt 1091 pint tejet átlagban; a 4 silányabb tehének ugyanazon idő alatt 304 fonttal nehezebbek lettek darabonkint, de átlag csak 723 pint tejet szolgáltatottak.

A jobb tehének tehát ezen 36 nap alatt 368 pint tejjel többet, de 204 font testsúlyal kevesebbet termeltek; $1\frac{3}{4}$ pint tej eszerint 1 font testsúly által pótoltatott.

Végre azon következtetést vonja Dr. Völcker kísérleteiből: miszerint felvehető, hogy kisebb fajták, valamint nagyobb fajtáknak kisebb egyedei — hasonló takarmányozás mellett — több tejet termelnek.

(Frauend. Bl.)

Kukoricza termesztés Éjszak-Némethonban.

Általános a feltevés, hogy az annyira hasznos kukoriczatermesztés Éjszak-Némethonba nem való, miután ott a szem vagy éppen nem, vagy teljesen ki nem érik. Ezen feltevés azonban hibásnak bizonyult. Mecklenburgban tett több éves tapasztalások ugyanis világosan kimutatták, hogy czélszerű fajták megválasztása és helyes eljárás követése mellett ott is lehet, mind szem, mind szalmára nézve igen kielégítő terméseket létre hozni.

Különösen pedig czélszerűnek bizonyult az oda való fekvésbe a fehér amerikai és a bukovinai kukoricza.

„Ezen két kukoricza fajtát — úgy írja egy Bohm nevű mecklenburgi gazda a „Landw. Anzeiger“ ez évi 5. számában — én hosszabb idő óta nagy előszeretettel és gazdag sikerrel termeszttem és meg is fogom tartani mindaddig, míg csak valami még hasznosabb növényt nem találok. Eddigelé — folytatja Bohm — én sem a kalászosok, sem a hüvelyesek közt nem ismerek növényt, mely a kukoriczával a versenyt kiállhatná; miért is nagyon sajnálatra méltó, hogy ezen kitünő vetemény itt (t. i. Éjszakkémethonban) mind eddig nagyobb mértékben nem termesztetik.“

Figyelemre méltó közlésnek tartjuk ezt kivált felföldi gazdáinkra nézve is, hol az annyira fontos kukoriczatermesztést — kellő eljárás főleg fajtamegválasztás mellett — jóval nagyobb eredménnyel és nagyobb mértékben lehetne folytatni, mint eddig történt.

A házi macskának kártékonyága a szabadban.

Minden erdész, gazda, kertész sat. tapasztalható, hogy az egész enyhe évszakon át számos házimacska kóborog a kertekben, a mezőn és erdőn, néha rendkívül nagy távolságban minden emberi lakástól. Ha szemmel tartjuk a nagyobb gazdaságoknál tartatni szokott öt hat